

KLIMATY

Nr 108/20 marca 2011 ISSN 2080-0010
Druga Niedziela Wielkiego Postu

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Rdz 12,1-4a

Powołanie Abrahama na ojca ludu Bożego

Czytanie z Księgi Rodzaju

Pan Bóg rzekł do Abrahama: „Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozśląw: staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i Ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi”.

Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 33,4-5.18-19.20 i 22

Mamy nadzieję w miłosierdziu Pana.

Słowo Pana jest prawe, a każde Jego dzieło godne zaufania. On miłuje prawo i sprawiedliwość, ziemia jest pełna Jego łaski.

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, na tych, którzy czekają na Jego łaskę, aby ocalili ich życie od śmierci i żywił ich w czasie głodu.

Dusza nasza oczekuje Pana, jest naszą pomocą i tarczą. Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska według nadziei, którą pokładamy w Tobie.

DRUGIE CZYTANIE

2 Tm 1,8b-10

Bóg nas powołuje i oświeca

Czytanie z Drugiego listu świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Najdroższy:

Weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według danej mocy Boga, który nas wybawił i wezwał świętym wezwaniem, nie dzięki naszym czynom, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. Ukazana natomiast została teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który przewyciężył śmierć, a rzucił światło na życie nieśmiertelność przez Ewangelię.

Oto Słowo Boże.

k o m e n t a r z

Dzięki relacji św. Mateusza dowiadujemy się o bardzo ważnym wydarzeniu, które miało miejsce na górze Tabor. Chrystus na Górze Przemienienia objawia swoją boską chwałę. Rozważanie tego zbawczego wydarzenia, które przecież ma swoje indywidualne miejsce w liturgii Kościoła, w czasie Wielkiego Postu nabiera szczególnego znaczenia.

Jezus przed zabraniem uczniów na górę mówi o swojej męce, przypomina im również o niej po przemienieniu. Poprzez liturgię Wielkiego Postu, Jezus zaprasza także nas do wejścia na inną górę. Pragnie, abyśmy towarzyszyli Mu w drodze na Kalwarię, a stojąc pod krzyżem w godzinie Jego męki, łącząc się z Nim w niewyobrażalnym bólu przenikającym każdą część Jego ciała, pamiętali zarazem, że ten umęczony, konający Człowiek jest prawdziwym Bogiem, który z miłości wydał samego siebie na okup za nas.

Cierpienie, męka, śmierć i chwała to, tak jak Bóstwo i Człowieczeństwo naszego Zbawiciela, dwa bieguny tej samej rzeczywistości - prawdy o naszym zbawieniu.

ks. Waldemar Macko

SPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Mt 17,5

Chwała Tobie, Królu wieków

Z obłoku świetlanego odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”.

EWANGELIA

Mt 17,1-9

Przemienienie Pańskie

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło.

A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”.

Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie”.

Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: „Wstańcie, nie lękajcie się”. Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: „Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie”.

Oto słowo Pańskie.

STARY TESTAMENT

część 10

Panowanie Dawida dobiegło końca około 970 r. p.Ch. Król nie wskazał swojego następcy. Na tronie ojca zasiadł w końcu Salomon. Jego panowanie wyznańczyło w historii Izraela jeden z nielicznych okresów stabilizacji. Pokój polityczny umożliwił rozkwit dalekosiężnego, międzynarodowego handlu, który przyniósł królestwu ogromne zyski. Kupcy handlowali z Afryką, Egiptem, Arabią i Libanem. Jako wytrawny dyplomata Salomon zawarł wiele politycznych aliansów, przypieczętowując je rozlicznymi małżeństwami z córkami swoich sąsiadów. Według autora Pierwszej Księgi Królewskiej harem Salomona liczył siedemset żon i trzysta konkubin.

Najwspanialszym przymiotem Salomona była ponoć jego niezwykła mądrość. Jak podaje Pierwsza Księga Królewska, na pytanie Boga o to, co chciałby od Niego dostać, Salomon odpowiedział: „Racz dać Twemu słudze serce pełne rozsądku do sądzenia Twego ludu i rozróżniania dobra od zła”. W tradycji żydowskiej król ten uchodzi za autora wielu mądrości zawartych w biblijnej Księdze Przysłów. W czasie swojego długiego panowania wielokrotnie rozsądzał spory poddanych. Gdy stanęły przed nim dwie nierządnice, kłócące się o to, która z nich jest matką dziecka, Salomon zaaranżował

prowokację: rozkazał przynieść miecz i oznajmił, że podzieli dziecko pomiędzy kobiety. Jedna z nich natychmiast odstąpiła od kłótni, prosząc o zachowanie dziecka przy życiu. W ten sposób Salomon poznał, że to ona jest prawdziwą matką.

Za pośrednictwem kupieckich karawan, w orszakach egzotycznych księżniczek i zagranicznych poselstw ściągало do Izraela całe kulturowe bogactwo i obyczajowa różnorodność ówczesnego świata. Dwór Salomona roił się od obcokrajowców, na targach kupcy przekrzykiwali się w rozmaitych językach, zagraniczne obyczaje poczęły wnikać w tradycyjny styl życia, zaś wokół jerozolimskiej świątyni wyrosły za królewskim przyzwoleniem przybytki wszystkich ważniejszych pogańskich bogów.

Lata świetności Izraela były już jednak policzone. Wielokulturowość i wspierany przez Salomona kosmopolityzm budziły odrazę wśród konserwatywnych wyznawców Jahwe. Ponoć sam Salomon u schyłku życia zaczął oddawać cześć obcym bóstwom. Nawoływano do odrotu od pogańskich obrzędów i obyczajowości. Pod koniec panowania Salomona pojawiły się też pierwsze oznaki gospodarczej zapaści, spowodowanej ogromnymi nakładami na królewskie projekty budowlane. Ludność zaczęła buntować się przeciw wyzyskowi i przymusowej pracy na rzecz państwa.

Po śmierci Salomona, około 930 r. p.Ch., zjednoczone królestwo, które zaledwie pół wieku wcześniej stworzył Dawid, uległo rozpadowi. Północne plemiona założyły nowe królestwo Izraela ze stolicą w Samarii, zaś znacznie mniejsza, południowa część z centrum w Jerozolimie nazywała się odtąd królestwem Judy. Rozpad państwa miał być karą, którą Bóg wymierzył Izraelowi za zdradę Salomona.

Jakby wewnętrznych kłopotów było mało, w kilka lat po śmierci Salomona na Izrael napadły wojska egipskiego faraona Szeszonka. W IX w. na starożytnym Wschodzie wyrosła nowa militarna potęga. Prężni królowie Asyrii zaczęli podbijać okoliczne państwa, aby pod koniec VIII w. p.n.e. utworzyć na obszarze Mezopotamii, Syrii i Palestyny kolejne wielkie imperium. W 722 r. p.n.e. król asyryjski Sargon II zdobył Samarię i położył tym samym kres istnieniu królestwa północnego. Juda ze stolicą w Jerozolimie uniknęła niewoli, kilkakrotnie płacąc Asyryjczykom wysoką dаниnę. Południowe królestwo Judy przetrwało jeszcze 150 lat. Pod koniec VII w. p.Ch. Asyria ugięła się pod naporem Babilończyków i Medów. W lipcu 587 r. p.n.e. król babiloński Nabuchodonozor II zdobył Jerozolimę, zburzył świątynię Jahwe i przymusowo przesiedlił Naród Wybrany do Mezopotamii. W niewoli babilońskiej Izraelici spędzili 50 lat, a do Palestyny powrócili za czasów króla perskiego Cyrusa Wielkiego.

Cdn.

Opracowali: K. i P. Kruszewscy

Nie ma się co dziwić, gorszyć i niepokoić tym, że Kościół jest stale krzyżowany; jak Chrystus zwyciężył na krzyżu, tak i Kościół zwycięża na krzyżu i przez krzyż.

Wobec powszechnej bezradności współczesnego świata, pozostaje tylko Ten - na krzyżu, z otwartym bokiem, abyśmy się mu przyjrżeli, abyśmy ujrzeli, kogo ludzie przebodli...

Chociażbyśmy przegrali życie w oczach świata i świat by się nas wyrzekł, skazując na śmierć jak łotrów na ukrzyżowanie - jest to ocena świata. Pozostaje jeszcze ocena Boga. Bóg przekreśla wyrok świata - "winiem jest śmierci" i ogłasza swój Boży wyrok - "dziś jeszcze będziesz ze Mną w raj".

Nie wystarczy w Boga wierzyć, trzeba jeszcze Bogu...zawierzyć!

Każda wielka sprawa wymaga wielkiego poświęcenia i ofiary człowieka. Dlatego nawet Bóg Człowiek przyjął postać Sługi.

Chodzić będę po ziemi z sercem miłującym; może to być męczeństwem, ale lepsze jest męczeństwo z miłości niż męka nienawiści.

Bóg jest wszechmocny we wszystkim, może nawet ograniczyć przez miłosierdzie swoją sprawiedliwość, ale jest "bezsilny", gdy idzie o tę właściwość, którą w swej Istocie jest - "Deus caritas est" (1 J 4,8). Nie może mnie nie miłować.

Musimy się bronić, aby naszym udziałem nie stało się tak dziś powszechne wygodnictwo i obojętność. Bóg wzywa nas, abyśmy umieli nasze życie, wiedzę, naukę, czas, siły fizyczne, a może nawet daleko posunięte ich wyczerpanie, poświęcić dla Kościoła.

Każda prawdziwa miłość musi mieć swój Wielki Piątek. To nie krzyż się chwieje, to świat się chwieje i toczy - Krzyż stoi!

—Kardynał Stefan Wyszyński

**GRUPA MODLITEWNA
„ODNOWY W DUCHU
ŚWIĘTYM” PRAGNIE ZA-
PROSIĆ WSZYSTKICH ZA-
INTERESOWANYCH NA
MSZĘ ŚW. O UZDROWIE-
NIE, W DNIU 27 MARCA
(niedziela) O GODZ. 15.00,
w KOŚCIELE ŚW. ANNY W
WILANOWIE. MSZĘ PO-
PROWADZI
KS. PIOTR PIETRZAK.**

ostatnie namaszczenie). Oczywiście jest również uzdrawiające znaczenie sakramentu eucharystii oraz Słowa Bożego. Ponadto, w ramach ewangelicznej postugi, zrodziło się pragnienie i możliwość organizowania nabożeństw uzdrowienia. Zmiany te są wielką szansą dla współczesnego człowieka. Dają one namacalne świadectwo autentyczności Dobrej Nowiny, żywej obecności Jezusa, ukazując Jego Boską moc, miłość i miłosierdzie wobec cierpiącej ludzkości oraz Jego całkowite zwycięstwo nad wszelkim rodzajem zła. Uzdrawienia są w swej istocie znakami, które wskazują na Boga i kierują człowieka na drogę prowadzącą do Niego. Dar uzdrowienia pociąga do głębszej relacji z Jezusem, otwiera na modlitwę nie tylko prośby, ale także uwiel-

kim wymiarze, tzn. relację do siebie samego – wówczas, gdy jest ona zaburzona przez brak przebaczenia sobie samemu; relację z innymi ludźmi – wówczas, gdy nieprzebaczenie dotyka innej osoby (grupy, społeczności etc.), która nas zraniła; relację do Boga – wówczas, gdy przypisujemy Bogu dramaty naszego życia i rodzi się w nas bunt wobec Boga.

Autorefleksja i prośba do Ducha Świętego o światło pomagają nam zidentyfikować problem oraz istniejące zależności między daną chorobą a jej faktyczną przyczyną. W badaniach statystycznych stwierdzono, iż na przykład brak przebaczenia w momencie traumatycznym może spowodować schorzenia somatyczne albo psychiczne.

Należy także pamiętać, że istnieje

MODLITWA O UZDROWIENIE

Wczytując się w Ewangelię możemy z łatwością dostrzec, że postuga uzdrawiania zajmowała obok nauczania bardzo ważne miejsce w misji Jezusa – *i obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu* (Mt 4, 23). Wraz z pojawieniem się Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej, jako jednego z owoców Soboru Watykańskiego II, wiele osób, zarówno konsekrowanych, jak i świeckich, otworzyło się na dary Ducha Świętego, zwane charyzmatami. Jednym z nich – o doniosłym znaczeniu – jest chryzmat uzdrowienia. Duch Święty udzielając daru, uzdalnia człowieka do postugi wobec bliźnich oczekujących Bożej interwencji. Jednakże, aby uniknąć w tym dziele dowolności i przypadkowości, Kongregacja Nauki Wiary uczyniła ważny krok w tej kwestii, publikując w 2000 r. „Instrukcje na temat modlitw w celu osiągnięcia uzdrowienia przez Boga”, zredagowaną przez Komisję Doktrynalną ICERS (Międzynarodowe Służby Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej) z siedzibą w Watykanie. Przypomnijmy ponadto, że podczas Soboru Watykańskiego II zostały podjęte m.in. dwie dużej wagi decyzje.

Pierwsza, zainicjowana przez kardynała Suenensa, dotyczyła uwzględnienia nauczania o charyzmatach w konstytucji dogmatycznej „O Kościele” – §12 Konstytucji „*Lumen gentium*” stwierdza, że *Pan nieustannie udziela wszystkim wierzącym charyzmatów, zarówno zwyczajnych, jak i nadzwyczajnych, dla dobra Kościoła i z tego względu powinny być one przyjmowane z wdzięcznością*. Zgodnie z drugą decyzją została odnowiona teologia dotycząca sakramentów. W związku z tym w Katechizmie Kościoła Katolickiego sakrament pojednania oraz sakrament chorych uznano za sakramenty uzdrowienia. Dostrzeżono bowiem wymiar uzdrowienia w fakcie pojednania człowieka z Bogiem i Kościołem, a także uznano możliwość uzdrowienia fizycznego za sprawą sakramentu chorych (wcześniej zwanego i traktowanego jako

bienia i dziękczynienia. Jezus posyłając apostołów, aby kontynuowali Jego zbawczą misję, podkreślił nierozwalny związek pomiędzy uzdrowieniem a głoszeniem Ewangelii. Udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby (Mt 10, 1) i polecił im, aby szli i głosili, że bliskie jest Królestwo Boże, uzdrawiali chorych, wskrzeszali umarłych, oczyszczali trędowatych i wypędzali złe duchy.

Jezus Chrystus nauczył nas Modlitwy Pańskiej, w której prosimy Boga Ojca, aby objął całe nasze jestestwo Swoim panowaniem – aby to Jego Królestwo panowało w nas niepodzielnie: królestwo wolności, radości i miłości; aby to Jego wola wypełniała się w nas (odsuwając zamysły serc naszych lub pokusy złego); aby udzielił nam mocy płynącej z Eucharystii; prosimy także, aby Bóg odpuścił nam nasze grzechy (które często są źródłem choroby), jako i my wybaczymy (nieprzebaczenie jest uznawane za istotną przyczynę naszych chorób, nie tylko emocjonalnych, ale i somatycznych); wołamy także do Boga, aby wybawił nas od wszelkiego zła. Jezus dał nam w tej modlitwie skuteczną tarczę, osłaniającą nas od wszelkiego zła, o ile zwracamy się do Naszego Ojca w gorliwości serca i świadomości znaczenia mocy słów. Modlitwę tę najczęściej po prostu odmawiamy, a ile jest w niej czerpania z mocy obecności Pana? Ile autentycznego otwierania się na moc płynącą ze słów, które niosą prawdziwą przemianę, radykalną zmianę stanu zdrowia naszej duszy, naszych emocji, naszych serc i zdrowia ciała?

Uczestnictwo we Mszy św. o uzdrowienie jest szansą, aby łaska i miłosierdzie Boże dokonały uzdrowienia nas i naszych zaburzonych relacji. Jeśli chodzi o uzdrowienie nas samych, to odbywa się ono na trzech poziomach: duchowym (uzdrowienie umysłu i woli), psychologicznym (uzdrowienie uczuć i emocji) oraz fizycznym (uzdrowienie ciała). Bóg przychodzi z łaską uzdrowienia także w sferze relacji. Mam tu na myśli relację w troja-

zależność pomiędzy świadomym otwarciem się na zło (np. w ruchu *New Age* obecne są różne kuszące propozycje korzystania z mocy, które w istocie swojej bożymi nie są) a chorobą jako taką. Wśród schorzeń emocjonalnych pojawiają się lęki, nadpobudliwość, bezsenność; wśród schorzeń uczuć – urazy, gniew, zawiść, etc.; wśród schorzeń woli – skłonność do wszelkich nałogów. Ta zależność istnieje, choć możemy jej nie dostrzegać. Bardzo istotne jest zatem zidentyfikowanie przyczyny, która stanowi korzeń problemu.

Oczywiście, należy pamiętać, że istnieją takie schorzenia, które wymagają interwencji wyłącznie medycznej lub psychologicznej i nie należy z tej pomocy rezygnować!

Każdy chrześcijanin może prosić za bliźnimi w modlitwie osobistej, która niewątpliwie jest pełna mocy. Jednakże otwarcie się na modlitwę wspólnotową przypomina nam słowa Jezusa, że gdzie dwóch albo trzech się modli tam On jest obecny. Ponadto Bóg działa w sposób szczególnie przez osoby obdarzone przez Niego charyzmatem uzdrowienia. Należy jednak pamiętać, że to nie charyzmatycy uzdrawiają, ale Pan Bóg. Darowi uzdrowienia mogą czasem towarzyszyć pewne objawy fizyczne: ciepło, chłód, prąd, drętwienie, drżenie. Takie manifestacje działania Ducha Świętego nie są jednak konieczne. Nie należy ich zatem szukać ani się na nich koncentrować. Rezultaty modlitwy o uzdrowienie mogą następować w różnym czasie – od sekundy po lata. Bardzo istotne jest zalecenie, aby, jeśli to możliwe, przed uczestnictwem we Mszy św. o uzdrowienie nastąpiło wyrzeczenie się grzechów osobistych przez sakrament pokuty i pojednania. To otwiera nas skutecznie na działanie łaski Bożej – *albowiem oczy Pana obiegają całą ziemię, by wspierać tych, którzy mają wobec Niego serce szczere* (2 Krn 16, 9a).

EWA KRYŃSKA

Zadanie 1. CO WIESZ O WIELKIM POŚCIE ? – zaznacz poprawne odpowiedzi

- Do czego przygotowuje nas okres Wielkiego Postu?
 - do uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego
 - do uroczystości Narodzenia Pańskiego
 - do uroczystości Zesłania Ducha Świętego
- Kiedy rozpoczyna się okres Wielkiego Postu?
 - w Środę Popielcową
 - w Niedzielę Palmową
 - w I Niedzielę Wielkiego Postu
- Jakim obrzędem rozpoczynamy każdy Wielki Post?
 - aspersją tj. obrzędem pokropienia wiernych wodą święconą
 - obrzędem poświęcenia ziół
 - obrzędem posypania głów popiołem
- Jakie słowa wypowiada kapłan podczas szczególnego obrzędu w Środę Popielcową?
 - „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”
 - „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”
 - „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni jesteście, a Ja was pokrzepię”
- Jakie nabożeństwo odbywa się w każdą niedzielę Wielkiego Postu?
 - Różaniec
 - Droga Krzyżowa
 - Gorzkie Żale
- Jakie nabożeństwo odbywa się w każdy piątek Wielkiego Postu?
 - Droga Krzyżowa
 - Gorzkie Żale
 - Koronka do Miłosierdzia Bożego
- Jakie są najważniejsze dobre uczynki?
 - post
 - modlitwa
 - jałmużna
- Ile jest stacji Drogi Krzyżowej?
 - 16
 - 12
 - 14
- Ile jest części nabożeństwa Gorzkich Żali?
 - III
 - I
 - II
- Do jakich podanych sanktuariów w Polsce ludzie pielgrzymują, aby lepiej przeżyć tajemnice męki i śmierci Pana Jezusa?
 - Kalwaria Zebrzydowska
 - Jasna Góra
 - Święty Krzyż

...dzieciaki

Zadanie 2. Uzupełnij:

KTORYS ZA NAS CIERPIAŁ RANY,

KŁANIAMY CI SIĘ PANIE JEZU CHRYSIE I
ZES

Zadanie 3. Które ze stacji Drogi Krzyżowej przedstawiają poniższe ilustracje?

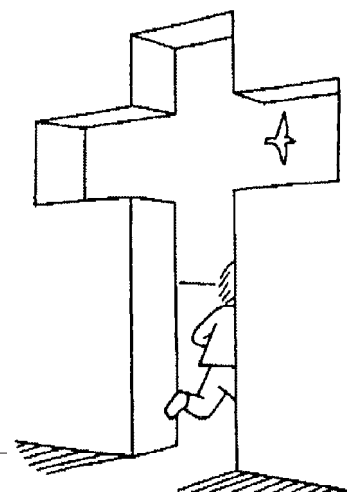
stacja ...

stacja ...

stacja ...

autor zadań: Maciek Lichota

sptyw kajakowy

szlakiem Bł. Jana Pawła II

dla młodzieży

30 czerwca

- 11 lipca 2011

photo studio
DELIGHTFUL
PROJECTS

- Fotografia ślubna i okolicznościowa
- Sesje studyjne i plenerowe
- Portret rodzinny i dziecięcy
- Portret artystyczny i biznesowy
- Indywidualny retusz
- Konkurencyjne ceny

Z tym kuponem **25% rabatu**
na dowolną sesję do czerwca 2011 !

tel. 606 753 000

m.lazowski@wp.pl

www.MarekLazowski.com

Wilanów – ul.Królewicza Jakuba 6

Wymiary świętości Jana Pawła II

Katolicka Agencja Informacyjna i Archidiecezjalne Centrum Informacji zapraszają na sesję: Wymiary świętości Jana Pawła II. Początek w środę, 23 marca, o godz. 10.00, w Złotej Arcybiskupów Warszawskich przy ul. Miodowej 17/19. Program spotkania:

- 10.00 - wprowadzenie - kard. Kazimierz Nycz, metropolita warszawski;
- 10.05 - Jan Paweł II o roli świeckich w Kościele - kard. Stanisław Ryłko, przewodniczący Papieskiej Rady ds. Świeckich;
- 10.45 - Biografia Jana Pawła II. Punkty kluczowe - red. Janusz Poniewierski;
- 11.05 - Kościół III Tysiąclecia - o. Maciej Zięba OP;
- 11.30 - Wymiary świętości Jana Pawła II - ks. prof. Andrzej Szostek MIC, b. rektor KUL;
- 11.50 - przerwa;
- 12.15 - Jan Paweł II, zwyczajny święty - jakim go znam - abp Mieczysław Mokrzycki, metropolita lwowski;
- 12.40 - Przebieg procesu beatyfikacyjnego - bp Tadeusz Pieronek;
- 13.00 - Papież Miłosierdzia - s. Elżbieta Sienk ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia;
- 13.20 - Jan Paweł II człowiek święty (panel) - kard. Kazimierz Nycz, abp Mieczysław Mokrzycki, Jacek Moskwa.

Dzień Świętości Życia

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego Kościół w Polsce po raz kolejny będzie obchodził DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA. Centralna uroczystość diecezjalna odbędzie się 25 marca o godz. 18.00, w Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej na Starym Mieście (ul. Świętojańska 10). Mszy św. przewodniczyć będzie ks. bp Tadeusz Pikus. Duszpasterstwo Rodzin Archidiecezji Warszawskiej zaprasza młode małżeństwa oczekujące narodzin dziecka, ruchy rodzinne oraz ruchy obrony życia, a także wszystkich wiernych do udziału w tej uroczystości. Po Mszy św., o godz. 19.00, spod katedry wyruszy organizowany wspólnie z Diecezją Warszawsko-Praską marsz Światło dla Życia, który podaży na plac Piłsudskiego. Tam młodzież z Duszpasterstwa Akademickiego przedstawi widowisko plenerowe. Organizatorzy proszą uczestników marszu o zabranie ze sobą zniczy lub świec. Tego dnia o godz. 18.00, w Kościele św. Ducha przy ul. Długiej 3, nastąpi natomiast złożenie przyrzeczeń Duchowej Adopcji.

Warszawskie Jerycho

Wydarzenie o nazwie Warszawskie Jerycho ma charakter modlitewny. Jego głównym elementem jest nieustanna adoracja Najświętszego Sakramentu, którą wspólnie podejmują ruchy, stowarzyszenia i wspólnoty katolickie działające na terenie Warszawy oraz mieszkańcy stolicy. Wydarzenie to nawiązuje w swej formie do biblijnej sceny zburzenia murów Jerycha po ich tygodniowym oblężeniu.

Nieustanna adoracja Najświętszego Sakramentu, przez 7 dni, 24 godziny na dobę, będzie się odbywała w kaplicy "Res Sacra Miser", mieszczącej się w centrum Warszawy, przy Krakowskim Przedmieściu (budynek Caritas, blisko kościoła św. Anny). Adoracja rozpocznie się 18 marca o godz. 15.00, a zakończy tydzień później Mszą św. dziękczynno-błagalną o godz. 18.00. W plan każdego dnia wpisana jest Msza św. (pon.-pt. o godz. 18.00, sob.-ndz. o godz. 9.00), cztery części Różańca, modlitwa Anioł Pański, Koronka do Miłosierdzia Bożego oraz Apel Jasnogórski. Pozostałą część doby stanowią będą modlitwa w ciszy oraz medytacje i śpiew poszczególnych grup dyżurujących.

Pociągami na beatyfikację

Dwa specjalne pociągi relacji Warszawa-Rzym przygotowała spółka PKP Intercity w związku z beatyfikacją Jana Pawła II. Dyskrybucją biletów zajmują się: Duszpasterstwo Ludzi Pracy Archidiecezji Warszawskiej, Sekcja Krajowa Kolejarzy NSZZ „Solidarność” oraz stowarzyszenie „Pomoc Kościołowi w Potrzebie”. Każdy ze składów pomieści ok. 800 osób. Zainteresowanie wyjazdem jest tak duże, że wolne pozostały jedynie miejsca siedzące (w cenie od 620 do 690 zł). W cenę biletu wliczony jest przejazd w obie strony, dwa obiady, ubezpieczenie NW i kosztów leczenia oraz pakiet pielgrzyma, w skład którego wchodzi: torba, czapka, chusta, chorągiewki i plakietka.

Symboliczny most w rocznicę śmierci papieża

- W 6. rocznicę śmierci Jana Pawła II sześciolatki oraz ich rodzice zbudują na pl. Piłsudskiego most symbolizujący ich więź pokoleniową - na konferencji prasowej poinformował dyrektor Centrum Myśli JP2, Piotr Dardziński.

Tegoroczne obchody rocznicy, w dniach od 1 do 2 kwietnia, będą przebiegały pod hasłem: „Most. Każdy mały jest wielki”. Organizatorzy rocznicy chcieliby - w sposób symboliczny i wpisujący się w to hasło - po-

łączyć tych, którzy urodzili się w 2005 r., czyli dzisiejszych sześciolatek, z tymi, którzy najprawdopodobniej przychodzili na świat w roku 1978 (w roku wyboru kard. Karola Wojtyły na papieża) - rodziców, którzy słuchali nauk Jana Pawła II i ich dzieci, które nie miały szans na poznanie papieża Polaka.

Dyrektor Centrum poinformował, że do obchodów rocznicy śmierci papieża zostały zaproszone szkoły, w których są sześciolatki. 1 kwietnia dzieci z 60 szkół (ok. 2 tys. maluchów) przyjdą na pl. Piłsudskiego, gdzie zostanie zbudowany most z paczek, które przyniosą - prawdziwy, realny most, na który będzie można wejść. 2 kwietnia organizatorzy rocznicy zapraszają na pl. Piłsudskiego wszystkie dzieci, które mają 6 lat. Wraz ze swoimi bliskimi będą mogły zbudować jeszcze jeden most, a także odwiedzić namiot, który będzie obrazował szkołę "Lolka" oraz jego dom. 2 kwietnia o godz. 21.37, przed Krzyżem Papieskim na pl. Piłsudskiego, odbędzie się krótkie czuwanie modlitewne.

Przygotowała A. Biesiekińska

Konkurs fotograficzny: „Przylapani na czytaniu”

Biblioteka Publiczna w Wilanowie zaprasza do udziału w konkursie fotograficznym: „Przylapani na czytaniu”.

Celem konkursu jest promocja czytelnictwa. Chcemy pokazać, że wilanowianie kochają czytać. Chcemy zachęcić wszystkich do jeszcze częstszego sięgania po książki, dzięki którym nie tylko zdobywamy potrzebne informacje i wzbogacamy swoje słownictwo, ale również kształtujemy swoją wrażliwość, rozwijamy osobowość i po prostu spędzamy interesująco czas, przenosząc się do innej rzeczywistości... Oto zadania, jakie powinno realizować konkursowe zdjęcie.

Dlatego próbujcie przylapać kogoś na czytaniu, uchwycie ten moment w jak najciekawszy sposób i zgłóście swoją pracę do konkursu. Macie na to czas do 29 kwietnia br., do godziny 19:00. Pamiętajcie jednak, że uczestnikiem konkursu może być jedynie osoba amatorsko zajmująca się fotografią i że każdy może zgłosić tylko jedno zdjęcie. Uroczyste ogłoszenie wyników oraz wręczenie nagród zwycięzcom odbędzie się 14 maja br., podczas corocznego pikniku Biblioteki wilanowskiej, jak zawsze organizowanego w ramach Tygodnia Bibliotek, tym razem pod hasłem: „Biblioteka zawsze po drodze, nie mijam – wchodzę”.

Więcej informacji, regulamin konkursu oraz karty zgłoszeń na stronie: <http://www.wilanow.e-bp.pl/konkurs/index.php>.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca od 20.03.2011 do 17.04.2011

**Aby dobrze przeżyć okres Wielkiego Postu
i przygotować się do świąt Zmartwychwstania Pańskiego
poprzez gorliwe uczestnictwo w rekolekcjach parafialnych.**

Drugi dziesiątek Różańca: w intencji Sługi Bożego
kard. Stefana Wyszyńskiego, z prośbą o jego beatyfikację.

„Szczęść Boże”

STACJA PIERWSZA

Konanie Jezusa w Ogrodzie Oliwnym

Niech się stanie. To słowa Pana Jezusa. Wzór oddanego Bogu oczekiwania na wypełnienie się Jego planu. Planu, który wypełnia się przez życie i śmierć Syna Człowieczego.

Jak często czekam zrealizowanie się jakiegoś planu, marzenia, nawet woli Bożej. Jak często chcę, by stało się to nie moim kosztem – odległy jestem od ofiary. Czy odkupienie mnie bez mojego udziału jest możliwe?

STACJA DRUGA

Aresztowanie Jezusa zdradzonego przez Judasza

Judasz pośpiesznie przyprowadził żołnierzy do Getsemani. „Tak wyszło”. Ten Galilejczyk wciąż był niedorzeczny w rozumieniu szczęścia człowieka i wolności dla Izraela. Pocałował Jezusa, bo już było mu wszystko jedno. Musiał się śpieszyć.

Jak często stawiam na siebie, jakbym sam był miarą dobra i po prostu wiedział. Tak, jest w moim postępowaniu pośpiech. Pełen niepokoju, że nie zrobię, co chcę, gotów jestem zdradzać. A potem szukać argumentów swej nieprawej niewinności. Czy mogę żyć bez skruchy?

STACJA TRZECIA

Jezus skazany przez Sanhedryn

Prostota słów Jezusa i nauka Ewangelii jest niewygodna dla człowieka, który stawia się w miejscu Boga i wie lepiej. Pośpiech, by postawić na swoim wbrew oczywistości - jest w częsty w działaniu ludzi. Ale to nie sytuacja sięga zenitu: Sanhedryn włącza się w przybliżenie oczekiwanego odkupienia. Ale jak?!

Jak często domagam się kłamstwa. Przecież wiem lepiej, umiem, potrafię – jak faryzeusz, uczony w Piśmie. Mogę tak postępować w każdej sprawie i przeciw wielu, co dzień. Gdy wydam wyrok – obmówię, przekażę wiadomość nieprawdziwą, zniszczę dobre imię... odchodzę zadowolony: przecież tak jest lepiej. Czy nie mam sumienia?

STACJA CZWARTA

Piotr zapiera się Jezusa

Właściwie Piotrowi potrzebny był prosty dowód – znak. Bardzo osobisty, by być zauważony tylko przez niego. Do końca Jezus sprzeciwiał się jego pysze i głupocie by przybliżyć go do Siebie. Związać ze sobą w życiu i zbawieniu.

Jak często postępuję jak niewierzący. Bagatelizuję prawdę i stawiam na własne rozeznanie. Przecież to niemożliwe, żeby było inaczej, niż wiem i myślę! Rodzice, nauczyciele – autorytet. Świat bez niego jest wygodniejszy. Czy nie obawiam się, że przeoczę w małym znaku codzienności spotkanie z miłosierdziem? Żebyśmy zdążyli zapłakać, Panie!

STACJA PIĄTA

Jezus osądzony przez Piłata

„Trudno, zrobię co chcecie” - zdaje się mówić Piłat wobec skutecznej socjotechniki i zatwardziałości oskarżycieli Jezusa. I wzgardził Nim. Dalej już tylko procedura postępowania w takich przypadkach. Biczowanie, i nie ma na co czekać! Możliwa stała się nawet „przyjaźń” -

współpraca z Herodem.

Jak często chcę widzieć tylko to, co zewnętrzne. Oczekuję tylko na to, czego się spodziewam i znam, jak Herod, który chciał cudu na pokaz. Jak Piłat, który bał się, że nie do czeka - „z łaski cezara” - końca misji w Palestynie. Chcę być zależny od innych, od mody, zwyczaju, grupy. Nie chcę czekać na to, że prawda dojrzeje i zaowocuje. Mówię może wówczas – nie rozumiem, nie czuję, nie wiem. Czy będę wciąż uciekał przed samotnością?

STACJA SZÓSTA

Jezus ubiczowany i cierniem ukoronowany

Zewnątrznie przyklekali przecież przed Królem, Panem ich życia. Czekali na brutalną rozrywkę, której prowincjonalnemu garnizonowi dostarczy słaby Galilejczyk swoim kosztem. Umęczeni, ponizili... żartowali. Bez współczucia. Byli przecież w niezwykłych legionach cesarstwa. Byli kimś!

Jak często w słowie, myśli, geście i działaniu daję słabszym poznać, że jestem ważniejszy. Pośpiesznie rozeznana sytuacja, pominięty wysiłek oceny moralnej – nie szukany, ukryty, wewnętrzny sens tego, w czym uczestniczę... Przecież ja tylko... no, i inni też. Czy zawsze będę mówił, że jestem niewinny?

STACJA SIÓDMA

Jezus obarczony krzyżem

Pośpiech tego dnia był ze względu na tradycję, uświęconą od wieków, zapisaną w Piśmie, utrwaloną w mentalności Narodu Wybranego. Szybko, przekraczając brutalnie możliwości fizyczne Skazańca. Żeby zdążyć przed zachodem słońca. On się już nie liczy!

Jak często postępuję jak duchowy i moralny ślepiec. Śpieszę się, by zadowolić własne przekonania i własną dobrą opinię o sobie. Przecież nie ja to wymyśliłem! Czy warto wciąż szukać usprawiedliwienia dla własnej woli?

STACJA ÓSMA

Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż Jezusowi

Nie wiem, czy Szymon docenił to, że został przymuszony do bliskości z Bogiem. Może potem źle ten dzień wspominał. Pośpiesznie wracał do domu i nie czekał na takie wydarzenia. Nie wiemy, co w jego życiu sprawił Bóg.

Jak często lekceważę ukryte działania Boga w moim życiu. Mówię może, nic specjalnego nie zauważyłem, co tak wielkiego, przecież to się zdarza od czasu do czasu. A przecież Bóg jest obecny w wydarzeniach. Czy nie chcę odnaleźć w mojej codzienności Jego Obecności?

STACJA DZIEWIĄTA

Jezus spotyka kobiety jerozolimskie

Jezus nie pozostawia wątpliwości co do tego, że jest niewinny i żywy. Inaczej niż ludzie, którzy patrzyli na Niego. Ale nie gasi nadziei. Mówi: „Jest jeszcze czas na zmianę, na nawrócenie”. Zatrzymanie się na samej Męce – niewiele da. Nadzieja na sens umożliwiła wrośnięcie w szczerp żywy, zielony, rosnący w życie wieczne.

Jak często nie chcę się zmieniać. Trzymam się doświadczenia jak suchego badyła, który i tak nie da mi oparcia i złamie się. Wiem, że wielu

tak poleciało ku zgubie. Ale przecież ze mną będzie inaczej. Dlaczego wole się łądzić co do siebie, niż zdać na Boga?

STACJA DZIESIĄTA

Jezus ukrzyżowany

Nie ma końca roszczeniom grzesznego człowieka. Zawsze coś się należy. Nawet zbrukana krwią szata Jezusa. Przypadnie – po sprawiedliwości – zwycięzcy gry w kości. Takie przecież jest życie – argument dający święty spokój. Ukrzyżowanie ukrzyżowaniem, a żyć trzeba.

Jak często wybieram kompromis. Dotyczy on spraw prostych, ale przerywa relację osobową z bliźnim. Chodzi o korzyść. Człowiek – tylko narzędziem, okazją do powiększenia własnego stanu posiadania. Przecież tak jest. Trzeba się tu śpieszyć, bo ktoś inny mnie ubiegnie... Dlaczego nie wierzę, że to moje winy krzyżują dziś Jezusa?

STACJA JEDENASTA

Jezus obiecuje swe królestwo dobremu łotrówi

Graniczna sytuacja w życiu człowieka nie jest gwarancją nawrócenia i zobaczenia swej sytuacji w prawdzie. Łotrów było dwóch. Obaj winni. Jeden przekroczył siebie, mówił o raj, w którym nie był. Uważniej patrzył na przybitego do krzyża Jezusa. I łaska, i rozsądek każały mu prosić o zbawienie. Dać wyraz wierze.

Dlaczego wydaje mi się, że mam w życiu czas i nie proszę Boga o zbawienie?

STACJA DWUNASTA

Jezus na krzyżu, Matka i uczeń

Bóg jest nieustępliwy i nie ustaje w dążeniu do pomnożenia szans człowieka na życie wieczne. Widząc osamotnienie Jana i to, że może nie poradzić sobie – daje mu mistyczną drogę do siebie, którą zrealizuje w jego życiu i ucieleśnienia w życiu każdego człowieka Maryja. Z ewangelicznego opisu wcale nie wynika, że Jan zrozumiał i uwierzył pod krzyżem. Tylko wziął Matkę do siebie. Tylko?

Czy chcę, by Maryja stała się Matką mojego życia duchowego? Zwłaszcza, gdy nie rozumiem, nie wiem jak – co dzień?

STACJA TRZYNASTA

Jezus umiera na krzyżu

Bóg przekracza oczekiwania człowieka. Nie zaspokaja ludzkiej miary oczekiwań. Czy można pojąć zbawienie idące przez krzyż?

STACJA CZTERNASTA

Jezus złożony w grobie

Cud zmartwychwstania poprzedzony jest zwykłymi i pięknymi ludzkimi staraniami. Owinięcie w płótno, ziola, kamień grobowy i lekliwe zabezpieczenie się przed możliwą ludzką pokrętnością i sprytem – żeby stanęło na moim, co ucieleśnia straż u grobu. Cóż to jednak znaczy wobec życia, w którym wszystko jest nowe?

Czy oczekuję na odkupienie?

W Wielki Piątek 29 marca 2002r. w rzymskim Koloseum została odprawiona pod przewodnictwem Ojca Świętego Jana Pawła II, Droga Krzyżowa według powyższych Stacji

Święci naszych czasów

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Radykalna zmiana znaczenia pierwotnej nagości

Zaczęliśmy uprzednio mówić o wstydzie, jaki zrodził się w sercu pierwszego człowieka: mężczyzny i kobiety wraz z grzechem. Pierwsze zdanie opisu biblijnego na ten temat brzmi następująco: „*a wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nady; splettli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski*” (Rdz 3,7). Zdanie to, które mówi o wstydzie wzajemnym mężczyzny i kobiety jako symptomie upadku (status naturae lapsae), należy osadzić w całości tegoż opisu. Wstyd sięga głębiej, zdaje się poruszać w tym momencie same podstawy ich bytowania. „Gdy zaś mężczyzna i jego żona usłyszeli kroki Boga Jahwe przechadzającego się po ogrodzie, skryli się przed Bogiem Jahwe wśród drzew ogrodu” (Rdz 3,8). Potrzeba ukrycia się wskazuje na to, że w głębi wstydu, który wzajemnie im się udzielił jako bezpośredni owoc drzewa poznania dobra i zła, dojrzał lęk wobec Boga – lęk, którego przedtem nie znali. „*Bóg Jahwe zawołał na mężczyznę i zapytał go: <Gdzie jesteś?> On odpowiedział: <Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się>*” (Rdz 3,9-10). Do istoty wstydu zawsze należy jakiś lęk – jednakże ten pierwotny wstyd w szczególnej mierze odsłania oblicze lęku: „*przestraszyłem się, bo jestem nagi*”. Czujemy, że chodzi tu o coś głębszego niż sam tylko wstyd ciała połączony ze świeżo uświadomioną jego nagością. Mężczyzna usiłuje wstydem swej nagości pokryć właściwe źródło lęku. Poniekąd wskazuje na skutek, aby nie nazwać po imieniu samej przyczyny. I wtedy Bóg Jahwe czyni to za niego: „*któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?*” (Rdz 3,11).

Przejmująca jest precyzja tego dialogu, przejmująca precyzja całego opisu. Ujawnia ona powierzchwnie ludzkich przeżyć w ten sposób, że odsłania zarazem ich głębię. Wśród tego wszystkiego „nagość” ma nie tylko znaczenie dosłowne, nie tylko odnosi się do ciała, i nie tylko ze względu na ciało jest źródłem zawstyżenia. Oto poprzez „nagość” ujawnia się człowiek pozbawiony uczestnictwa w Darze, człowiek wyobcowany z tej Miłości, która była źródłem pierwotnego obdarowania, źródłem pełnej miary dobra przeznaczonego dla stworzenia. Człowiek ten, wedle formuł teologicznego nauczania Kościoła, został po-

zbawiony darów nadprzyrodzonych i poza-przyrodzonych, które należały do jego „wyposażenia” przed grzechem, doznał też uszczerbku w tym, co należy do samej natury, do człowieczeństwa w pierwotnej pełni „Bożego obrazu”. Trojaka pożądlwość nie odpowiada pełni tego obrazu, ale właśnie owym uszczerbkom, brakom i ograniczeniom, które pojawiły się wraz z grzechem. Pożądlwość tłumaczy się brakiem. Brak zapuszcza jednak swe korzenie w pierwotnej głębi ludzkiego ducha. Jeśli próbujemy to śledzić u samego początku, na progu doświadczeń człowieka „historycznego”, musimy wziąć pod uwagę zarówno wszystkie słowa Boga Jahwe wypowiedziane do niewiasty (Rdz 3,16) i do mężczyzny (Rdz 3,17-19), jak również musimy poddać analizie stan świadomości obojga, co tekst jahwistyczny wyraźnie nam ułatwia. Już wcześniej zwróciliśmy uwagę na jego literacką specyfikę w tym względzie.

Jaki stan świadomości może wyrażać się w tych słowach: „*przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się*”? Jakiej prawdzie wewnętrznej słowa te odpowiadają? O jakim poczuciu sensu własnego ciała świadczą? Z pewnością jest to stan głęboko różniący się od pierwotnego. Słowa z Rdz 3,10 świadczą wprost i bezpośrednio o radykalnej wręcz zmianie znaczenia pierwotnej nagości. W stanie pierwotnej niewinności nagość ta – jak stwierdziliśmy już dawniej – nie była wyrazem braku, oznaczała ona pełną akceptację ciała w całej człowieczeństwie, a więc osobowej prawdzie tego ciała. Ciało jako wyraz osoby było pierwszym znakiem obecności człowieka w widzialnym świecie. W świecie tym człowiek potrafił od początku wyodrębnić siebie, jakby wyosobnić – czyli potwierdzić jako osobę – również przez swoje ciało. Nosilo ono na sobie jakby widomy rys tej transcendencji, mocą której człowiek jako osoba przerasta widzialny świat istot żyjących (*animalia*). W tym znaczeniu ciało ludzkie było od początku wiernym świadkiem i wrażliwym sprawdzianem pierwotnej „samotności” człowieka w świecie, stając się zarazem, przez swą męskość i kobiecość, przejrzystym wymiarem wzajemnego obdarowania w komunii osób. W ten sposób ciało ludzkie w tajemnicy stworzenia nosilo na sobie niepowątpiewalne znamię „obrazu Boga”, stanowiło też swoiste źródło pewności tego obrazu wyrażonego w całym

człowieczeństwie. Pierwotna akceptacja ciała była poniekąd podstawą akceptacji świata widzialnego w jego szczytowym punkcie. Dawała ona z kolei człowiekowi gwarancję panowania nad światem, nad ziemią, którą miał czynić sobie poddaną (por. Rdz 1,28).

Słowa: „*przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się*” (Rdz 3,10) świadczą o radykalnej zmianie tego układu. Człowiek traci niejako tę pierwotną pewność „obrazu Boga”, wyrażoną w swoim ciecie. Traci też niejako poczucie prawa do udziału w tej widzialności świata, jaką cieszył się w tajemnicy stworzenia. Prawo to znajdowało swą podstawę w głębi człowieka, w tym, że on sam uczestniczył w Bożym oglądzie świata i swego własnego człowieczeństwa, co dawało mu głęboki pokój i radość przeżywania prawdy i wartości swego ciała, w całej tej prostocie, jaką przyjęło ono od Stwórcy: „*widział Bóg, że było bardzo dobre*” (Rdz 1,31).

Słowa: „*przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się*” mówią o załamaniu się tej pierwotnej akceptacji ciała jako znaku osoby w widzialnym świecie. Wraz z tym zdaje się ulegać zachwianiu akceptacja świata materialnego w relacji do człowieka. Słowa Boga Jahwe zapowiadają jakby wrogość świata, opór przyrody w stosunku do człowieka i jego zadań, zapowiadają trud, jakiego dozna ludzkie ciało w zetknięciu z poddaną sobie ziemią (por. Rdz 3,17-19: „*przeklęta niech będzie ziemia z tego powodu, w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni życia. Cierni i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są płody roli. W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie, póki nie wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty*”). Kresem tego trudu, tego zmagania się człowieka z ziemią jest śmierć: „*bo prochem jesteś i w proch się obrócisz*” (Rdz 3,19).

W tym kontekście, a raczej w tej perspektywie, słowa Rdz 3,10: „*przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się*” zdają się wyrażać jakby poczucie bezbronności człowieka wobec świata, bezbronności całej jego somatycznej struktury wobec procesów przyrody, działających z nieuchronną koniecznością. Może więc tkwi w tej przejmującej wypowiedzi jakiś „wstyd konieczny”, w którym zarazem dochodzi do głosu istota stworzona *na obraz Boga*, powołana do tego, *aby ziemię czynić sobie poddaną*, aby nad nią „panować” (por. Rdz 1,28), a ona – u początku swych historycznych doświadczeń – w tak wyraźny sposób poddana zostaje ziemią tą w szczególności „częścią” swej transcendentnej konstytucji, którą stanowi właśnie ciało.

Wypada nam w tym miejscu prze-rwać nasze rozważania na temat znaczenia owego „pierwotnego wstydu” z *Księgi Rodzaju*. Wrócimy do nich za tydzień.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II, 14 maja 1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III,

komunikaty duszpasterskie

Gorzkie Żale wraz z kazaniem pasyjnym dziś o godz. 17.00. Za udział w Gorzkich Żalach można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.

Jego Eminencja Ks. Kard. Józef Glemp, Prymas senior. Z racji swoich imienin odprawi dziś Mszę św. o godz. 13.00. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału we Mszy św. w czasie, której będziemy mogli złożyć życzenia czcigodnemu solenizantowi.

Spotkanie członków Kół Żywego Różańca odbędzie się dziś o godz. 17.00.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej, w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o godz. 12.30 – dla dorosłych, o godz. 16.30 – dla dzieci oraz o 18.30 – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.

Spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej odbędzie się dziś, po Mszy św. o godz. 11.30.

Siostry Pasjonistki zapraszają do wspólnej nieustannej modlitwy różańcowej (Jerycho) w intencjach: o duchowe owoce beatyfikacji Ojca Świętego Jana Pawła II i bezpieczeństwo podczas uroczystości beatyfikacyjnych. Modlitwa różańcowa rozpoczęła się już 18 marca i będzie trwała do piątku, 25 marca. Swój udział w modlitwie można zgłaszać się w zakrystii lub dzwoniąc do Domu Sióstr pod numer telefonu 22 858 87 61. Kaplica sióstr jest otwarta od godziny 6.00. do 21.00.

Przed kościołem przeprowadzamy zbiórkę ofiar na pomoc Kościołowi w świecie. W ten sposób chcemy wyrazić naszą jedność z misjonarzami świeckimi i duchownymi, którzy, z dala od ojczyzny często w bardzo trudnych warunkach z narażeniem życia, głoszą Ewangelię.

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego Kościół w Polsce po raz kolejny będzie obchodził Dzień Świętości Życia. Centralna uroczystość diecezjalna odbędzie się

25 marca br. o godz. 18.00 w Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej na Starym Mieście, ul. Świętojańska 10. Mszy św. będzie przewodniczył Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Tadeusz Pikus. Duszpasterstwo Rodzin Archidiecezji Warszawskiej zaprasza młode małżeństwa oczekujące narodzin dziecka, ruchy rodzinne oraz ruchy obrony życia, a także wszystkich wiernych do udziału w tej uroczystości. Po Mszy św. o godz. 19.00 spod Archikatedry wyruszy, organizowany wspólnie z Diecezją Warszawsko – Praską, marsz „Światło dla Życia”, który przejdzie na Plac J. Piłsudskiego, gdzie młodzież z Duszpasterstwa Akademickiego przedstawi widowisko plenerowe. Organizatorzy proszą uczestników marszu o zabranie ze sobą zniczy lub świec.

Duszpasterstwo Rodzin Archidiecezji Warszawskiej oraz Siostry Franciszkanki Rodziny Maryi zapraszają wszystkich zaangażowanych w obronę życia na modlitwę przy „Oknie Życia”. Msza św. w kaplicy Sióstr przy ul. Hożej 53 zostanie odprawiona w środę, 24 marca 2011 r., o godz. 18.00. Po Mszy św. uczestnicy liturgii przejdą pod „Okno Życia”, aby w modlitwie podziękować Bogu za każde ocalone w nim życie ludzkie.

.Z racji przypadającej w piątek uroczystości Zwiastowania Pańskiego, zgodnie z kan 1251 KPK, nie obowiązuje post i można spożywać pokarmy mięsne.

Koła Żywego Różańca zapraszają na czuwanie modlitewne przed 6. rocznicą śmierci Sługi Bożego Jana Pawła II. Każdego dnia od 25 marca do 2 kwietnia modlić się będziemy po Mszy św. o godz. 18.00.

Rekolekcje wielkopostne dla dzieci ze szkół podstawowych i młodzieży licealnej przeprowadzone będą w dniach 11 – 13 kwietnia br. Rekolekcje dla gimnazjum przeprowadzone będą w dniach 18 – 20 kwietnia.

Rekolekcje parafialne rozpoczną się w niedzielę 10 kwietnia.

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego Kurii Metropolitalnej Warszawskiej informuje, że w kinach w całej Polsce, od 11 marca emitowany jest film pt.: Jan Paweł II. Szukałem Was. Polecamy ten film nie tylko ze względu na jego wartości artystyczne i etyczne ale również dlatego, że wpisuje się w tematykę wielkiego postu i przygotowanie

duchowe do beatyfikacji naszego wielkiego Rodaka.

W bieżącym roku pragniemy rozpocząć remont kopuły naszego kościoła, dlatego poza innym formami wsparcia prac remontowych zachęcamy, aby 1% naszego podatku przeznaczyć na ten cel, przekazując go na rzecz fundacji parafialnej. W rocznym zeznaniu podatkowym PIT, w rubryce „Inne informacje” – wpisujemy, że 1 % podatku przekazujemy na Fundację Ecclesia Villanowensis. Na stoliku przy wyjściu z kościoła zostały wyłożone ulotki z informacjami o możliwości odpisania 1% na rzecz Fundacji. Więcej informacji na temat Fundacji i jej działalności możemy znaleźć na stronie internetowej www.fundacja-wilanow.pl.

Pragniemy zorganizować przy naszej parafii warsztaty muzyczne, teatralne, fotograficzne i operatorsko-filmowe dla dzieci i młodzieży. Osoby zainteresowane wzięciem udziału, w którychkolwiek z zajęć prosimy o zgłaszanie się do ks. Mikołaja. Szczegółowe informacje o warsztatach można znaleźć na stronie internetowej parafii i w gablocie przed kościołem.

W ramach wypoczynku letniego pragniemy zorganizować w dniach 30 czerwca – 11 lipca br. „**Spyłw kajakowy**” dla **młodzieży szlakiem Bł. Jana Pawła II**. Wszystkie osoby chętne prosimy o zgłaszanie się do ks. Mikołaja. Liczba miejsc jest ograniczona.

W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą: Paweł Władysław Szywacz, kawaler z parafii tutejszej i Regina Celina Kazubek, panna z parafii Du-biecko – zapowiedź I.

Tomasz Zbigniew Gałązka, wolnego stanu z parafii Nawiady i Kinga Anna Cielemięcka, wolnego stanu z parafii tutejszej – zapowiedź I.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

ogłoszenia

Rodzina z Wilanowa poszukuje uczciwej niani z doświadczeniem do opieki nad 5-miesięcznym synkiem na dłuższą współpracę (ok. 3 lat). Prosimy o kontakt pod numerem tel.: 504 217 208".

Rodzina poszukuje uczciwej i ciepłej opiekunki do rocznego chłopca na cały etat (Zawady). Tel.: 888 022 066.

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa;
tel./fax: 22-842-18-01
(tel. czynny od pn. do pt. w godz. pracy kancelarii)
Kancelaria czynna: pn., śr., pt - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www: parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca